

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Acoperământul Maicii Domnului

Vin din slava cerească și grăiesc peste pământ cuvânt, iar Tatăl Savaot este întru Mine, și Eu sunt întru El, așa cum am spus acum două mii de ani, și tot așa și acum spun, căci sunt Fiul lui Dumnezeu și am venit acum două mii de ani întrupat pe pământ din mamă fecioară și iarăși vin, căci scris este în Scripturi să păstoresc cu toiag de fier neamurile până la marginile pământului.

Iar voi, împărați, căutați să înțelegeți și să învățați de la Dumnezeu să judecați peste pământ și să slujiți cu frică și să vă bucurați de Dumnezeu cutremurându-vă și să luați din gura Lui învățătură ca nu cumva să stârniți mânia Lui și să vă pierdeți de pe calea dreptății dacă El S-ar mânia peste voi, dacă voi n-ați lua de la Domnul sfat!

Să tacă tot trupul, să tacă vorbirea cea omenească, fiindcă vorbește Domnul acum peste pământ din mijlocul neamului român! N-am venit de pe unde o fi, ci de lângă Tatăl ceresc Dumnezeu. Nu vin nici acum decât de lângă Tatăl, și-ți spun, omule de pe pământ, că te va dura duhul când Mă vei vedea, și te va dura pentru cât M-ai îndurerat, pentru cât de rece te-ai purtat față de Mine cu viața ta pe pământ cât ai stat. Vin din slava cerească, vin după tine pe pământ cu mult cuvânt rugător, vin ca un cerșetor și bat ca să-Mi deschizi, ca să Mă auzi și să Mă primești și să te dai înapoi lui Dumnezeu mai înainte să ajungi să stai înaintea Mea. Ia de pe acum o altă viață să trăiești, ca să nu te doară că nu M-ai iubit până să stăm unul cu altul față către față și să cazi atunci în dureri pentru nedragostea ta de Mine. Așadar, întoarce-te la Dumnezeu că-i grea durerea pentru nedragoste, iar tu ești rece cu Dumnezeu, omule.

De șapte mii de ani aștept iubirea omului. Acum două mii de ani când am venit după om trimis de Tatăl i-am vindecat pe mulți ca să Mă iubească ei apoi până la moarte, și apoi să-i iau lângă Mine ca rod al iubirii. Nu ca să le fac bine și atât, nu pentru asta îi vindecam, ci pentru că Îmi lipsea și Îmi lipsește iubirea omului. Cel care Mă iubește nu este cel care caută vindecare de dureri, ci este cel care suferă pentru suferința Mea cea de la el și de la om și pentru om, și este cel care stă sub cruce fără de murmur, fără de lepădare, și asta înseamnă să Mă iubească omul pe Mine, Cel îndurerat pentru că l-am pierdut pe om din rai, din veșnicia Mea.

O, pace vouă, celor ce-Mi deschideți ca să intru în cetate cu sfinții și în carte cuvânt, fiilor primitori de Dumnezeu! Grăiesc peste pământ cu duh de sărbătoare sfântă pentru mama Mea Fecioara, așa cum este trecută în calendarul creștinesc această zi de pomenire a veghii sfinte pe care mama Mea Fecioara o are pentru neamul creștinesc de pe pământ, măi fiilor. O, cât de mare a fost și este iubirea ei pentru Mine și pentru cei ce M-au iubit și Mă iubesc pe pământ!

O, câtă iubire, câtă mângâiere am avut și am de la mama Mea Fecioara! Toți caută mângâiere și vindecare de la Dumnezeu și atât, dar aceștia nu Mă iubesc fiindcă se iubesc pe sine, fiindcă așa știu iubirea cei ce Mă caută pentru ei, dar Eu caut să Mă iubească, să Mă poarte omul, să Mă vindece, să Mă dorească cu dor.

Eu sunt Cel fără de moarte, iar când l-am zidit pe om am voit să fie și el nemuritor ca și Dumnezeu și i-am spus lui să păzească tot ce-i dau să lucreze. I-am spus omului să nu mănânce din pomul cunoașterii, că acela era pentru Dumnezeu, nu pentru om, fiindcă Eu, Domnul, nu voiam ca omul să știe răul, ci numai pe Dumnezeu să-L știe și să-L asculte iubindu-L, ca să-i fie bine omului, să fie ascultător, dar el n-a ascultat și el așa cum ascult Eu de Tatăl Meu Făcătorul, și s-a lăsat dus cu vorba de satana, pe care l-a înființat prin neascu-

tare, prin nesupunere, iar apoi omul s-a răcit de Dumnezeu și s-a apucat după mintea lui să lucreze.

Am dat să-l deprind pe om cu dorul de a-L cunoaște pe Dumnezeu, iar nu cunoașterea lui Dumnezeu, și iată, altfel și-a ales omul să lucreze de atunci și până azi. De atunci lucrez tot timpul cu toate puterile cerești și îngerești să-l biruiesc pe om, să-l atrag spre dragostea de Dumnezeu, dar ce să fac când aud oameni pe pământ spunând: „Nu este Dumnezeu!”?

O, ce să fac cu cei fără de dragoste, cu cei fără de Dumnezeu? Acest cuvânt zidește raiul în om și zidește omul în rai, zidește veșnicia în om, și apoi veșnicia pe pământ cu oame-nii. România Mea, țara Mea cea de azi este amvonul de la care grăiește Dumnezeu peste pământ și peste oameni, peste împărați și supuși, peste credincioși și necredincioși. Ea este țara Mea de la sfârșit de timp, la care Tatăl M-a trimis fiind ea sortită de la facerea lumii să-Mi fie Mie primire pentru a doua Mea venire de la Tatăl după om, și Mi-am luat din ea un popor micuț și Mi-l hrănesc cu lapte ceresc, cu cuvântul gurii Mele ca să-l pregătesc pentru ziua slavei întoarcerii văzute a Fiului lui Dumnezeu și pentru mărturia Mea ca să pot spune: Iată-i pe cei care M-au crezut și M-au iubit și M-au primit ca să vin!

O, mama Mea, e mare bucurie între cei din cer când lucrăm peste pământ cu glasul cuvântului Meu, mamă! Sunt Cel fără de moarte, iar tu, mama Mea, ai știut aceasta în toată vremea ta cu Mine pe pământ și de aceea nu te-ai clătinat, nu te-ai prăbușit de durerea cea pentru răstignirea Mea pe cruce, și apoi când a fost să stau în mormânt un timp. Am stat pe cruce și am stat în mormânt apoi. De dragul omului am stat, mamă. Crucea și mormântul Mi-au fost mai dulci, mai odihnitoare decât omul în care Eu intru când Mă dau lui prin sfânta împărtășanie spre iertarea păcatelor lui, așa cum am lăsat Eu să fie cu ai Mei după întoarcerea Mea la Tatăl dacă Mi-am săvârșit lucrarea pentru care venisem ca să-l răscumpăr pe om din păcat, din moartea cea de la păcat, căci păcatul este moarte și de aceea moare omul și nu este ca Dumnezeu, nemuritor.

Crucea și mormântul au fost curate, dar trupul omului nu este păstrat curat ca și acestea, mama Mea. Omul miroase urât, iar mai urât decât dosul îi miroase gura, căci limba lui nu-L slăvește pe Domnul, Care Și-a dat viața pentru viața omului, și limba lui varsă deșertăciuni, nemulțumiri, plângeri, cârtiri, grăiri deșarte, fărădelegi fel de fel, și iată, e foc mistuitor limba omului, și nu poartă ea pe Dumnezeu prin mișcarea ei, o, și doare la cer aceasta, mama Mea, doare de la om întru cele cerești, mamă.

Trecuse chinul jertfei Mele pe cruce, trecuse și mormântul și M-am ridicat ca un Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat și sunt fără de moarte, așa cum am fost și în vremea jertfei dată de Mine pentru om, căci am fost în iad și l-am judecat pe satana, stăpânitorul lumii, și am lucrat și n-am fost mort dacă am lucrat, și apoi eram peste tot cu ai Mei, că n-am avut pe pământ nimic în viață decât pe tine, mamă, și pe ucenicii Mei și M-am descoperit lângă ei după înviere, că lângă ei eram mereu în zdruncinul lor cel pentru crucea Mea, o, și M-am lăsat văzut și le-am spus: „Pace vouă!” și le-am dat de lucru pentru duhul mărturiei, mamă.

La cina din Emaus, după ce am mers pe cale cu cei doi ucenici, zdruncinați și ei pentru cele întâmplare ale răstignirii Mele, i-am povățuit cu Scripturile și cu împlinirile lor și le-am frânt apoi pâinea pe masă binecuvântând-o și prefăcând-o în trupul și sângele Meu pentru hrana lor, și am intrat apoi în nevăzutele cerești, iar ei s-au dus cu duhul mărturiei și l-au împărțit, mamă. N-am stat văzut de ei decât câteva clipe, și apoi îngerii M-au acoperit, dar M-am lăsat pe masă de hrană lor, mamă.

O, Eu sunt Cel fără de moarte, mama Mea, iar tu știai aceasta și așteptai toate împlinirile așa cum știai că sunt scrise să se împlinească. Ai fost alinul Meu, iar Eu alinul tău, o, și tot așa și azi unul pentru altul avem alin, căci tot omul iubește moartea, nu pe Noi, mamă. Iar acum în ziua ta de serbare între cei din cer și între creștinii de pe pământ, pune în carte

cuvântul tău și dulceața lui și mângâie tu cu mângâiere cerul și pământul, facerea lui Dumnezeu, mamă, căci lucrul lui Dumnezeu merge, și merge prin cei puținei, prin cei slabi, care Mă au aproape ca să pot prin ei ceea ce n-aș putea prin cei mari și tari oricât ar fi de mulți și de îngâmfați aceștia cu știința lor furată și prin care tot Dumnezeu lucrează peste pământ pentru ai Săi, nu pentru cei deștepți prin trufia lor, căci aceștia nu au umilinta lui Dumnezeu și zic că nu este Dumnezeu, o, așa zic, mama Mea, iar Eu le zic lor să lepede această nebulie a lor mai înainte de a sta față în față cu Acela despre Care ei spun că nu este.

O, este Dumnezeu! Eu sunt Cel ce sunt, și sunt Cel fără de moarte, și binecuvântat să fie cuvântul tău duios, mama Mea, în ziua ta de serbare între cei din cer, dar și aici cu ai Mei în cetatea cuvântului Meu, mamă.

— *O, nu se poate, nu se poate să nu mintă cei trufași, Fiule Iisus. Aceștia spun: „Nu este Dumnezeu!”, iar când spun așa ei rostesc numele lui Dumnezeu, despre Care ei spun că nu este, și iată, nu ce intră în om spurcă pe om, ci numai ce iese din el, de pe limba lui îl spurcă și îl vatămă. Să-i lăsăm, căci ei iubesc păcatul care l-a alungat pe om din rai. O, omule, iată ce faci, iată ce ești, și mai spui apoi că nu este Dumnezeu și că tu ești! Fiul meu Iisus Hristos este Cel fără de moarte așa cum S-a arătat El pe pământ acum două mii de ani.*

E noapte pe pământ ca și atunci când a venit Domnul pe pământ născut din pântecul meu cel fecioresc. Era noapte, era păcat peste tot și era necredință. E noapte și acum, iar puterea păcatului e mare și multă și cade omul sub ea, dar iată-L pe Hristos Cuvântul tăind văzduhul cuvântând și pregătindu-Și slava arătării Lui când Îl vor vedea și cei care L-au împuns, precum este scris, o, și nimeni nu va mai fi să poată spune: „Nu este Dumnezeu!”.

O, fiilor credincioși venirii Fiului meu la voi și cu voi la masă ca să-L împărțiți peste pământ, o, am o rugă spre voi. Căutați tot timpul spre durerile Lui, ca să aibă El iubirea voastră și să lucreze cu ea împlinirile toate câte mai sunt, căci toate prin credință și iubire vin și se ivesc, fiilor.

O, popor al Cuvântului Hristos, stai cu Domnul în sfat și grăiește-I Lui toate, dar nu uita, o, nu uita sfială să ai înaintea Lui, căci El este Dumnezeu, măi fiilor. Când treceți prin dureri fel de fel, nu uitați că durerile trupului se alină cu leacuri, cu doctorii, și că durerile sufletului se vindecă prin dureri ale trupului și știe Fiul meu cum să vindece durerile, iar pe pământ e bună suferința cea pentru iertarea păcatelor, o, și nu uitați să învățați și să înțelegeți această învățătură prin dureri, căci durerile îl învață pe om îngerește și au îngerii grijă să poată omul pentru Dumnezeu. Așadar iubiți înțelepciunea aceasta cerească și întăriți-vă credința și stați cu Dumnezeu, o, că e primejdios fără Dumnezeu pe calea vieții și printre atâția morți, fiilor, căci toți oamenii sunt morți prin păcate și nimeni nu le spune că păcatul este moarte și nu știu oamenii acest adevăr.

Iar Tu, Fiule Iisus Hristos, ajută-i pe ei la vreme în toate, căci Tu ești Cel ce lucrezi, iar ei sunt martorii Tăi. Așa să fie ei până la arătarea Ta lângă ei și cu ei, iar slava Ta se va împărți peste tot curând, curând, căci ești în lucru și ești Cel ce poți, și poți prin ei și cu ei. Iar eu am grijă de România Ta și a mea și a lor, de slava ei cea de la Tine, nu de la oameni, căci oamenii nu știu taina ei, nu știu taina Ta cu ea, și binecuvintează acum mersul înainte al minunilor Tale din vremea aceasta a Ta cu poporul Tău cel mic, prin care Tu Te slăvești atât de tainic peste pământ acum, Fiule scump Iisus. Amin.

— O, mama Mea, le arătăm la cei mici ai Noștri că suntem în față, că mergem în față și lucrăm și împlinim, iar ei sunt cei văzuți ai Noștri, dar cei din cer sunt fără de număr la lucrul Nostru cu ei, mamă.

Binecuvântare proaspătă așez iar și iar peste lucrul cel de la Maluri, peste locul începutului Meu din anul 1955 prin Verginica, trâmbița lui Dumnezeu. Pic cu pic vom întocmi acest loc de mărturie și vom așeza zi de sărbătoare cerească și voi fi cu voi în fața lucrărilor

toate, fiilor cu care-Mi sprijin slava Mea de azi peste pământ. Credință doresc să întăriți în voi pentru împlinirile care mai sunt, și iată, Îmi pregătesc ziua slavei pic cu pic și-Mi veți fi martori că am grăit peste voi și că am împlinit cuvântul grăit. Toate câte vin și sunt de la Dumnezeu se împlinesc și mărturisesc adevărul lui Dumnezeu.

Iar acum pun la sfârșitul cuvântului de azi pacea și spun: Pace vouă, pace vouă, pace vouă în toate câte Domnul are de lucrat și de împlinit cu cerul și cu voi aici pe pământ, o, fiilor! Amin, amin, amin.

01/14-10-2023